

IVO S. STROPNIK

Ivo S. Stropnik (1965 -)

Isti, Zlati metalji, 1983.

Isti, V žanru - počasne oblike samomora, rkp.

Isti, Didaskalije, rkp.

ČAS IN PROSTOR

I.

*MANJ KLAVCEV ČAS je karantena očividcev,
ki se naju z majhnim penisom dotane s slino gobca.
Šest Hermesovih, pol-brat in -sestra še živi
pod enim seskom svete krave.*

*Nad skupnim hlevom so čistejše štale,
osamljen in neploden bik včasih v njih zaide
in postane divje sam. Ki jih kup gnoja zapira,
na takih durih najdeva svarilni list:*

*v stari mivki so podrli se gradovi,
z golih otokov tovoriva skletni kamen.
V pozne ure popisujeva slovenski inventar:
kelih, težke slike vladarjev, hladen arzenal,
litri broma, črne vaze, šotorska krila navideznih
igrač. Drobne ljubezni so živele, preživele so
generalov in adjutantov čas.*

II.

*Vstopiva, in ima paznik PALATALNO NEBO,
skoraj je že pozabil, kdo sva in zakaj sva tu.
Skozi pest orožja naju obišče najeto dekle;
otrok! saj ne vidi, da sva predrta žoga, oglje.*

*Štiriindvajset ur naju družī posoda urina,
poltenost je bela in v najinem moškem devica.
Kolikokrat že odzeta se spet prikaže skrita štola,
iz slasti zavpijeva, o pobožna zarota dneva!*

*Tak prostor vidiva le za bežen hip,
za kratko štetje stotih let, poprej gre ob vodi
mnogo ljudstvo; ustaviva se pri snežnem kamnu:
pred nama je že tod z boginjo hodil bog.*

*Brižinski zarod sva dovedla k pokolu,
"On, ki je" je takšen, ki mu verjame tretji rod.*

x x x

TESTAMENT

*Vsaka generacija si odreže zgodovino
za pet herojev niže in ve za vsako znamenje
na njeni koži.*

*Najina zgodovina se prične in traja
s študentskimi nemiri, sum, vezan v usnje
naših čitank, je prisoten bolj kot kadarkoli.
Tisti, ki nima antike, kliče nove mrtve
na svoj knežji kamen.*

*Ta čas je z nama vred že zamolčan
pri novem nastajanju.*

x x x

ABAK

*Strašansko hitro rasteva,
iz nadaljevake v nadaljevanko
naju igrajo starejši igralci.
Begu in nespočitosti je podobna
najina neznosna hitrina,
pa ni videti psa in nobenega
pravega zmagovalca še ni skozi cilj.*

*V vsakem prostoru,
v katerem se znajdeva, visi kakšna ura;
v kleti urarjeve hiše celo najdlje
obdrživa podnajemniško stanovanje;
povsod je nad glavo še najmanj stoletje
stropa in pod nogami še vsaj
za en rod tal.*

*Vse nahitro: mučni telefonski
pogovori - ljubezen na tri strani -
preoblačenje perila - spravljanje psa
na verigo. Šopki dekliških dojk
se osipajo na najinem vrtu,
v vse daljše besede se spreminja
abeceda zrelih vstaj.*

*Film o naju napačno vzgaja
generacijo učiteljic: Rezanje filma,
nova montaža brez spornega kadra:
na kurcu se nama je naredil velik čir
in vse teže prihajava do besed.*

*Zadnja pritečeva v cilj kakor reklo
sramote. / Abak za jambe ni bil nikoli
rdeč, nočne more in stope so narobe preštete.*

*V POLTEMI vidiva nosila zemlje
in v meni vso zemljo.*

*Ta ostane, urjen žvižg zaide
med porodne in vežne hiše.*

*Štajerska se spominja
v polglasnikih in diftongih,
Štajerska je originalno
rezbarjena v najine dlani.*

*Sledi prizor dojenja
kot bleda slika čez vse čakajoče.*

*Potem z vlaka: pejsaži
Štajerske, vsi sivi, kot da so jih
posrali golobi prevelikega miru.*

x x x

*MEDMET, s kako dolgega pohoda
nisva našla - pod to lesniko!*

ok, na vrtu

ne pije piva, po ulici

*ne beži nekdo, ki bi se rad
skril v lazaretsko ravnino...*

*Ekshibicionist se ne zadovolji
z najino lektorico, midva ne delujeva.*

*Najbolj pokvarjeni fotoaparati
šaleških jezer sva, podčrtana šalica
črk, način jedenja in slučaj
nenajavljenega praznika.*

x x x

*Zameri in skoraj sram jo je.
Drobni dojki odnese pod prho.
Sedaj je še lepša; močno osvetljena
lovi vodo v mednožju.*

*Kabina stoji sredi ulice.
Kar naprej jo zamenjujeva
s telefonsko govorilnico,
vstopava vanjo kakor v spovednico,
k njej iščeva, da jo spet umijeva
po hrbtu.*

x x x

IZ NAJINE VASI

*Mesta, ki jih nikdar nisva videla,
izgovarjava z vsem zrakom,
njih tlakovani prag je obraščen
z robinijami, vse do trškega jedra
drugače shodi otrok.*

*Kako bela sva v sebi,
nevednost je bela, v najini vasi
še niso vstali in se napotili
otroci v šolo.*

x x x

*SLOVENIJA sedi invalidskem
vozičku, rešuje križanko
in s prsti na sencih skrivaj
ugiba besede:*

*Cankar se križa s hlapci
in tujstvom, domoljubje ima
enajst črk, v rdeče dimije
je oblečena kosovska devojka.*

*Nekaj besed se ne da
zapreti v mrežo, ali ostajajo
samice prazne ali jih je premalo.*

*Potnemu listu se je zvila
platnica, dolgo je bila pod halojem
brlečih znamenj, zdaj je razparana
didaskalija zadnjega volnenega konca.*

x x x